

Nguy cơ thật sự đe dọa nhân loại ngày nay là cuồng tín

Tôn Thất Thiện

Không ai bình thân được trong vụ World Trade Center của New York và Pentagon ở Washington bị đột kích ngày 11-9-2001, tổn thất nặng nề về vật chất và nhất là về nhân mạng chưa từng thấy.

Tác giả của cuộc tấn công nói trên là những phần tử khủng bố thuộc Hồi giáo. Do đó, phân đông bình luận gia đã dùng những từ ngữ như "quân khủng bố Hồi giáo", "Hồi giáo quá khích", "thánh chiến với Hồi giáo".

Những từ ngữ trên đây chứa một số ý niệm cần được làm sáng tỏ để có thể đi đến một tầm nhìn sâu hơn và rộng hơn là dữ kiện "New York - Washington, 11-9-2001" và đạo Hồi giáo.

"Quân khủng bố" không thuộc riêng gì Hồi giáo. Như các tôn giáo khác, Hồi giáo, tự nó, không phải là một tôn giáo quá khích. Ngay sau ngày 11-9-2001 có nhiều người từ trong các giới Hồi giáo đã lên tiếng giải thích rằng Hồi giáo, căn bản, là một tôn giáo chủ trương hòa bình và bác ái. Tất nhiên là phải thế. Không có tôn giáo nào chủ trương trắng trợn giết người, nhất là hàng ngàn người thường dân một lúc, bất kể già, trẻ, trai, gái. Dù sao, Hồi giáo không phải là tôn giáo duy nhất chứa những người quá khích. Ở Israel đạo Do Thái cũng đầy rẫy loại người đó.

Khủng bố là phương thức hành động của những kẻ cuồng tín. Nó xảy ra không những giữa những người thuộc tôn giáo khác nhau, mà ngay cả giữa những người cùng thờ một thiên thần. Ở Ireland, từ mấy chục năm nay, những phần tử cuồng tín vẫn thẳng tay giết nhau, nhưng cả hai bên - Công giáo và Tin lành - đều nhân danh Chúa Jesus để làm chuyện sát phạt đó. Ở Iran, Iraq, Hồi giáo thuộc các phái khác nhau (Shiite và Sunnite) cũng thẳng tay sát phạt nhau, và họ đều nhân danh Mohammed ! Ở Ấn Độ, những người thuộc Hồi giáo và Ấn giáo xung đột nhau hăng say, và cả hai bên đều xử dụng khủng

bố, tuy rằng họ cùng là công dân của một nước.

Có khi khủng bố nhằm chính lãnh tụ của họ. Ông Gandhi đã bị một người cuồng tín đồng tôn giáo, là Ấn giáo, ám sát vì ông ta chủ trương hài hòa giữa Ấn giáo và Hồi giáo ; sau này, bà thủ tướng Indira Gandhi (con gái của ông Nehru) bị một người cận vệ của bà ám sát vì bà đã ra lệnh cho quân đội dùng vũ lực trục xuất những phần tử Hồi giáo chiếm đóng một ngôi đền Ấn giáo mà người Hồi giáo quá khích cho rằng đã xây trên một thánh địa của họ. Ông Rabin, thủ tướng Israel, đã bị một người Do Thái ám sát vì ông ký thỏa hiệp hòa bình với chủ tịch Tổ chức Giải phóng Palestine, Yasser Arafat, và tổng thống Ai Cập Anwar el-Sadate này lại bị một người đồng đạo Hồi giáo ám sát vì ký thỏa hiệp với thủ tướng Do Thái, Begin.

Ở Ceylon, Phật giáo và Tamul, cũng hăng say sát phạt nhau, và khủng bố nhau từ mấy chục năm nay tuy là người đồng xứ. Ở Algeria, dân Hồi giáo tự xưng là "chính thống" thẳng tay cứa cổ những người Hồi giáo khác mà họ cho là không "chính thống" dù rằng những người này cũng là dân Algeria và đọc kinh cầu nguyện Allah. Ở Yugoslavia thì hết dân Serbia thuộc chính giáo bắn giết và đốt phá tài sản của người Kosovo thuộc Hồi giáo, lại đến phiên người Kosovo trả đũa dân Serbia như vậy, tuy rằng người Serbia và người Kosovo đều là công dân Yugoslavia. Và chớ quên là Việt Nam trong những năm 1960 chúng ta đã trải qua những cuộc xung đột tôn giáo, với hậu quả mà mọi người đều biết.

Trên đây không kể các cuộc sát phạt nhau ghê gớm ở châu Phi giữa dân một số quốc gia vì tình thân bộ lạc cuồng tín.

Vấn đề cuồng tín đưa đến khủng bố không riêng gì cho tôn giáo. Chính trị - ý thức hệ cũng là một lãnh vực quen thuộc về phương diện này. Cộng sản Việt Nam là những tay nghề về khủng

bố. Họ núp sau danh nghĩa "độc lập" để thực hiện những mục tiêu "chuyên chính giai cấp", "cách mạng thế giới" gán cho những người chống họ mệnh những nhân hiệu "phản động", "phản cách mạng", "Việt gian" và triệt để dùng những phương pháp khủng bố để tiêu diệt những người này. Nhưng cộng sản Việt Nam không nắm độc quyền về khủng bố. Giới Việt Nam ty nạn cũng đã ném mùi khủng bố - kể cả ám sát - của những phần tử chống cộng "triệt để".

Cuồng tín chỉ là não trạng của một thiểu số trong các đoàn thể tôn giáo, chính trị, hoặc thuộc các loại khác, nhưng họ lại bị một số người rất ít, vì triết lý, và nhất là vì tham vọng riêng, lợi dụng họ, biến họ thành những kẻ những kẻ khủng bố.

Nhìn rộng và sâu ra, cuồng tín là một căn bệnh rất trầm trọng và khó chữa : khó chữa vì nó là đặc tính của những thành phần cả tin và ít học, sản phẩm của những văn hóa thuận lợi cho sự nảy sanh ra những lớp người đó.

Nói một cách rất tổng quát và thấu gọn, thì có những văn hóa đặt nặng khía cạnh tinh thần, khi miệt vật chất, cấu trúc chặt chẽ, giáo lý khắt khe. Văn hóa Hồi giáo, văn hóa của đa số dân Ả Rập, thuộc về loại này. Đồng thời dân chúng Ả Rập lại rất tự ái, và muốn có một đời sống vật chất cao, nhưng văn hóa của họ không có khả năng thỏa mãn điều kiện này. Họ bất mãn với tình trạng yếu kém và nghèo nàn của họ. Giới chính khách tham quyền chia lệch mùi dùi bất mãn của họ vào các quốc gia vừa là khác đạo họ, vừa giàu mạnh hơn họ nhiều : các quốc gia Tây phương, tiên tiến về kinh tế kỹ thuật, tư bản, phóng khoáng, hùng mạnh, đặc biệt là Hoa Kỳ. Gần họ hơn, Israel, một quốc gia nhỏ, nhưng lại hùng mạnh họ diệt không nổi, làm nổi bật sự yếu kém của họ. Họ cảm thấy nhục nhã, và họ phẫn uất. Israel lại được Hoa Kỳ yểm trợ. Do đó, mùi dùi của khối Ả Rập đặc biệt chia vào Hoa Kỳ và

Israel.

Nguy cơ, có thể nói là lớn nhất hiện nay, là một số nhân vật tôn giáo, hoặc chính trị, hoặc vừa tôn giáo vừa chính trị, có nhiều khả năng thành công trong việc cuồng tín hóa và xúi giục dân chúng nổi lên lật đổ các chính phủ ôn hòa trong vùng - như Pakistan, Saudi Arabia. Một khi cướp được chính quyền họ sẽ có thêm thế lực và phương tiện để kích động sự cuồng nhiệt của dân chúng hơn nữa, và lôi kéo đa số vào một cuộc chiến nhằm hủy diệt địa vị siêu cường quốc của Hoa Kỳ.

Hai tuyên bố sau đây của Osama Bin Laden và Ayman Zawahiri, hai người cầm đầu phong trào hạ uy tín Hoa Kỳ, cho thấy rõ tầm mức của vấn đề.

Trả lời tuần báo *Time* hỏi ông ta về vai trò của ông trong vụ bom tòa đại sứ Hoa Kỳ ở Nairobi, Tanzania, năm 1998, Bin Laden nói : "*Nhiệm vụ của chúng tôi là cổ xúy, và nhờ Allah, chúng tôi đã làm nhiệm vụ đó, và chắc chắn là chúng tôi đã được hưởng ứng. Tôi tin rằng người Hồi giáo sẽ có khả năng chấm dứt truyền thuyết nói rằng Hoa Kỳ là một siêu cường*".

Và sau khi Hoa Kỳ trả đũa về vụ trên đây, Ayman Zawahiri, người sáng lập tổ chức Thánh chiến Hồi giáo ở Ai Cập đã ám sát tổng thống Sadate năm 1981 và đã cùng Bin Laden lập ra Mặt trận Chống Do Thái và Thập tự Quân tuyên bố : "*Chiến tranh đã bắt đầu ; Hoa Kỳ chờ xem phần ứng*".

Làm sao giải độc những phần tử cuồng tín và cô lập hóa cùng vô hiệu hóa những kẻ khai thác họ, để tránh những xung đột có khả năng bùng ra thành chiến tranh giữa các khối tôn giáo, quốc gia, chủng tộc, hay văn minh, là vấn đề lớn nhất không những của Hoa Kỳ, mà của toàn thể nhân loại ngày nay.

Tôn Thất Thiện

Gới thiệu báo mới

Đàn Chim Việt

Nguyệt san thông tin, văn nghệ, bình luận, xuất bản tại Ba Lan từ hơn một năm nay

Liên lạc : str. Bukowiecka 92/15, 03-893 Warsaw, Poland

E-mail : chimviet@poczta.wp.pl

ĐT : 67 89 550 xin số 109

Fax : 67 89 943

Yêu cầu hủy bỏ lệnh cắt điện thoại

Kính gửi :

- Ông Nông Đức Mạnh, tổng bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam

- Ông Trần Đức Lương, chủ tịch nước

- Ông Nguyễn Văn An, chủ tịch quốc hội

- Ông Phan Văn Khải, thủ tướng chính phủ

Chúng tôi, những người ký tên dưới đây, khẩn thiết đề nghị ông tổng bí thư, ông chủ tịch nước, ông thủ tướng chính phủ, ông chủ tịch quốc hội xem xét và giải quyết một việc như sau :

Điện thoại nhà chúng tôi bỗng nhiên bị cắt mà không hề được thông báo. Khi chúng tôi đến sở bưu điện Hà Nội hỏi mới được ông phó giám đốc trả lời cắt điện thoại theo lệnh của công an. Điều kỳ lạ là, khi chúng tôi đề nghị cho xem lệnh đó thì ông không đáp ứng. Không những thế, khi ghi biên bản ông cũng không dám nói thẳng ra là ông làm theo lệnh của công an.

Hiện tượng này gây nghi vấn về một uẩn khúc hay điều bất chính nào đấy. Theo lời ông phó giám đốc bưu điện Hà Nội thì công an Hà Nội chỉ ra lệnh miêng, không có văn bản, và giải thích rằng lý do cắt điện thoại vì các chủ gia đình này đã sử dụng điện thoại để xâm hại an ninh quốc gia. Đây là những lời luận tội chủ quan, tùy tiện, độc ác ; là sự vu khống trắng trợn.

Kính mong ông tổng bí thư, ông chủ tịch nước, ông chủ tịch quốc hội, ông thủ tướng chính phủ quan tâm tìm hiểu cụ thể vụ việc. Rất có thể việc làm nhần tâm rất không cần thiết này chỉ xuất phát từ những nhận thức cổ hủ, xơ cứng của công an hoặc do sự lộng hành của công an, muốn tỏ rằng họ có quyền bất chấp luật pháp, bất kể đạo lý, sẵn sàng thẳng tay trừng trị tất cả những ai họ muốn trừng trị. Sự thực là, trong thời đại thông tin, việc cắt điện thoại hầu như không có tác dụng gì đến cái gọi là ngăn chặn hành động xâm hại an ninh quốc gia mà chỉ gây bức tức cho chúng tôi và làm cho các thành viên trong gia đình oán thán, cho rằng nhà nước vì giận cá chém thớt đã làm việc thất đức khi vô tội mà bỗng nhiên bị cô lập với

tất cả. Mấy ngày qua đã có gia đình bị ngộ độc thực phẩm, cả nhà nằm liệt nhưng không gọi điện được cho họ hàng !

Kể từ hai ngày sau khi tân tổng bí thư Nông Đức Mạnh nhậm chức, họ đã mở chiến dịch khủng bố các lão thành cách mạng, các nhà trí thức nhiệt tâm với đất nước. Chiến dịch đó kéo dài đến nay đã gây phẫn nộ và dư luận xấu trong xã hội ta, kích thích quốc tế có những phản ứng quyết liệt đối với nhà nước ta. Việc cắt điện thoại này, trong dư luận quốc tế sẽ được xem là sự tàn bạo quái gở. Ai cũng có thể liên hệ với trường hợp Slobodan Milosevic bị nhốt trong tù mà vẫn được sử dụng mobai để nói chuyện với gia đình, với báo chí, với luật sư, từ đấy cho rằng ta chà đạp nhân quyền đến mức đối xử với công dân nước mình tồi tệ hơn người tù trong hệ thống tư bản !

Chúng tôi khẩn thiết yêu cầu lệnh cắt điện thoại sai trái này sẽ được hủy bỏ ngay. Cùng với hàng loạt hành động khủng bố, đàn áp quá tệ của công an, việc cắt điện thoại một cách bất lương, bất chính đang gây cảm phẫn tột độ cho chúng tôi. Nếu nổi uất ức này không được giải tỏa, chúng tôi thậm chí có thể phải tuyên bố tuyệt thực tập thể để phản đối và tố cáo.

Tuy nhiên, mong rằng dự định cay đắng đó sẽ không phải thực thi nhờ sự quan tâm thấu đáo của quý vị.

Hà Nội, ngày 22-9-2001

Kính đơn,

- *Nguyễn Vũ Bình* - Nhà 26, tổ 67b, phường Vinh Tuy, quận Hai Bà Trưng

- *Hoàng Minh Chính* - 26 Lý Thường Kiệt

- *Phạm Quế Dương* - 37 Lý Nam Đế

- *Nguyễn Thanh Giang* - Nhà A13P9, TTPK Hòa Mục, phường Trung Hòa, quận Cầu Giấy

- *Nguyễn Đắc Kính* - 91 Trần Quốc Toản

- *Hoàng Tiến* - P420 A11, Thanh Xuân Bắc

- *Trần Dũng Tiến* - Nhà 12, Ngõ 95, phố Cự Lộc, quận Thanh Xuân